

[Alice Hedegaard]

(Spm. nr. 246).

Begrundelse.

Da 5 behandlinger i mange tilfælde ikke er nok for handicappede og kronisk syge, var det ønskeligt, at kiropraktisk behandling sidestilledes med almindelig lægehjælp. Specielt har dette betydning for de mennesker, der ingen hjælp har kunnet hente hos lægerne, og som har opnået gode resultater hos kiropraktorerne. For disse mennesker er det en stor økonomisk belastning selv at skulle afholde udgifterne til kiropraktorbehandlinger. Til gengæld bliver disse patienters lægebesøg færre og deres medicinforbrug mindre, og dermed skulle det ingen ekstra udgifter give for sygesikringen.

Besvarelse (22/11 78):

Socialministeren (Erling Jensen):

1. Sygesikringsoverenskomsten om kiropraktisk behandling trådte i kraft den 1. april 1978.

Dette var senere end ventet, og det var således ikke muligt at indsamle tilstrækkelige erfaringer til den påtænkte revision i dette folketingsår af sygesikringslovens bestemmelse om kiropraktisk behandling. Revisionen blev derfor ved lov af 1. november 1978 om ændring af sygesikringsloven udskudt til 1980-81.

2. I kiropraktoroverenskomsten har parterne (Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Kiropraktor-Forening) aftalt, at der inden for en 12 måneders periode kan ydes tilskud til 5 behandlinger og 1 røntgenundersøgelse pr. sikret, og at tilskuddene skal udgøre 30 kr. pr. behandling (honorar: 70 kr.) og 90 kr. pr. røntgenundersøgelse (honorar: 180 kr.). Dette er en forbedring i forhold til tiden før overenskomsten, hvor der kunne ydes tilskud til 4 behandlinger og 1 røntgenundersøgelse, og hvor tilskuddene udgjorde 15 kr. pr. behandling og 50 kr. pr. røntgenundersøgelse.

Ved denne forbedring gik Sygesikringens Forhandlingsudvalg et skridt i retning af at imødekomme kiropraktorerens ønske om flere behandlinger og større tilskud, men holdt sig dog inden for ret snævre grænser.

Dette var i overensstemmelse med socialministeriets skrivelse af 20. juni 1977 til for-

handlingsudvalget om genoptagelse af overenskomstforhandlingerne med kiropraktorerne. Socialministeriet fremhævede i skrивelsen, at det fremgik af folketingets socialudvalgs betænkning fra revisionen af sygesikringsloven i 1977, at der fortsat ville være snævre grænser for antallet af de behandlinger, hvortil der kunne ydes tilskud fra sygesikringen. Da man ikke havde erfaringer for, hvordan kiropraktorordningen ville virke, når tilbagemeldingspligten bortfaldt, anførte socialministeriet endvidere, at udgangspunktet for det beløb, der blev ydet i tilskud, måtte være de dagældende tilskudsbeløb med en vis tilpasning i forhold til det gennemsnitlige kiropraktorvederlag.

Socialministeriet finder, at antallet af tilskudsberettigede behandlinger bør forblive uændret i hvert fald i forsøgsperioden, indtil spørgsmålet skal tages op i folketinget i 1980-81. På dette tidspunkt kan en ændring af antallet af tilskudsberettigede behandlinger eventuelt overvejes på grundlag af de indvundne erfaringer.

3. Socialministeriet skal pege på, at patienter, der ikke selv har midler til at afholde udgifter til velbegrunnet kiropraktorbehandling, har mulighed for at få hjælp efter bistandsloven eller – for så vidt angår pensionister – efter de sociale pensionsloves bestemmelser om ydelser af personligt tillæg til pensionister, hvis forhold er ganske særlig vanskelig.

Til *justitsministeren* (16/11 78) af:

Annelise Gotfredsen (KF):

»Kan ministeren bekræfte oplysningerne i Helsingørlokalavisen Op og ned langs kysten af 16. november om arbejdsforholdene inden for politiet i Helsingør?«

(Spm. nr. 248).

Begrundelse.

Ifølge referatet fra et møde i Espergærde-Snekkersten Borger- og Grundejerforening har ledende politifolk fra Helsingør givet udtryk for, at: – »Vi må prioritere, så derfor helliger vi os arbejdet med sager om vold, røveri, grove berigelsesforbrydelser og narko. Hele resten – f. eks. cykeltyverier og mindre indbrud – må vi lade ligge i en bunke, og den bliver der kun bladet i, hvis vi ligefrem